

Îmbrățișarea iernii

Ioan Daniel

Iar să ne îmbrățișeze
Iarn-ar vrea însă nu poate
Haine albe să ne așeze
Și pe câmpuri și pe cioate

Ne surprinde depărtarea
De-a ei chip plin de zăpadă
Deși luce așteptarea
Când copiii stau grămadă

Frigul doar ne mai spoiește
Prin oraș— pe trotuare
Să ne prindă ca pi-un pește
Cu mâinile-n buzunare

Iarna să ne-mbrățișeze
Cât ar vrea de pe acum
Sloi de gheață să ne așeze
Pe la streșini înspre drum

Iarnă iarnă ce sublim
Ai tu chipul uneori
Pe afară când pășim
Și ne zvânți printre ninsori
9-12-2015 Mănăstur